př. to, že otiskl doslovně jakožto platnou normu i pravidla o dávce z motorických dopravních prostředků, kterážto dávka již neexistuje. Škoda slov o takovéto ediční činnosti. Myslíme, že autor má tolik znalostí praktických potřeb samosprávy, že sám nevěří tomu, co v předmluvě své publikace napsal, že totiž jeho příručka usnadní funkcionářům výkon dobré správy. Bylo by velmi jednoduchým problemem, kdyby prostým otiskem zákonů dalo se těchto cílů dosáhnouti. »Sociální služba«, která publikaci vydala, má asi mnoho zbytečných peněz.

Dr. J. Kliment.

B. Heide: Poplatkový ekvivalent. Tisk. podniky Ústř. svazu čs. průmyslníků v Praze ve sbírce Průmyslové praktikum. V Praze 1931. 8°. Stran 22. Cena Kč 9.—. — Příručka byla vydána k vládnímu nařízení o IX. deceniu poplatkového ekvivalentu. Přes svůj neveliký rozsah informuje knížka velmi důkladně — i v zajímavém historickém úvodu — a obsahuje četné odkazy na judikaturu našeho i bývalého rakouského správního soudu. Postupně probrán jest historický vývoj, subjekty dávky, předmět ekvivalentu, osvobození, základ a ocenění, vznik a trvání poplatné povinnosti, vyměření, placení, opravné prostředky a promlčení. Věc jest k větší jasnosti, hlavně ve formální části, probrána v souvislosti s předpisy poplatkového práva, pokud mají pro poznání předpisů o ekvivalentu důležitost. — Poněkud na závadu spisku jest drobný tisk. Čkt.

Dr. F. Petříček: Systém ekvivalentu poplatkového. Výklad zákona, veškerá judikatura a příklady přiznání. Nákladem Účetních a daňových novin, Praha ve sbírce Příručky Účetních a daňových novin. 8°. Stran 104. Cena Kč 18.—. — V materielní části obsahuje kniha kapitolu o pojmu a právní povaze ekvivalentu, o předmětu, subjektu, základu vyměřovacím, výměře ekvivalentu a školního příspěvku, osvobození, vzniku nároku státu, povinnosti placení a ručení, odpisu, promlčení, opravných prostředcích a zapravení. U každé kapitoly jsou stručně citována příslušná rozhodnutí správního soudu, zabírající i několik stránek; autor se nespokojil jen s tím, uvésti veškerou judikaturu, týkající se popl. ekvivalentu, nýbrž připojil vůbec rozhodnutí, která mohou přijíti v úvahu při posouzení poplatkové povinnosti na př. o pojmu společností výdělkových. Formální část obsahuje poučení o tom, kdo jest povinen podati přiznání, u kterého úřadu se podává a o formě přiznání. Kniha obsahuje také veškeré vzorce přiznání, příkladmo vyplnění, pak vládní nařízení č. 184/30 Sb. z. a nař. o poplatkovém ekvivalentu a vládní nařízení č. 185/30 a 186/30 Sb. z. a n. o školním příspěvku. Na konci jest připojen věcný rejstřík a seznam nálezů správního soudu od r. 1879—1928. Kniha jest populárně psána a může býti proto dobrou příručkou i pro neprávníky.

Dr. Čakrt.

Jan Dvořák: Společnost bez trhu a bez peněz. Vydal »Družstvotisk«, Praha. 1930. 8°. Stran 416. Cena Kč 40.—. — Dvořákova kniha patří k spisům, jejíž požadavky byly včera utopij, dnes jsou předmětem diskuse a zítra snad návodem k nové hospodářské a sociální organisaci. Obsahuje návrhy — propracované někdy do detailů, připomínající až falanstéry Fourrierovy — jak má býti příští lidská společnost organisována. Jako u Fourriera, organisuje autor společnost uměle na podkladě zcela racionalistickém; jeho líčení jest při tom stylisováno v tom smyslu, že společnost tak bude vypadati, neboť »jsme vybírali (t. j. autor) z dvou systémů, individualistického a socialistického, zásady pokládané námi za správné, a hleděli je uvésti ve skutek v různých návrzích na přeměnu dnešní hospodářské společnosti, z nichž vyplynul vylíčený obraz organisace budoucího hospodářského života« (str. 381), a proto také připomíná »všem, kdož budou čísti prudké záporné kritiky o naší knize... že takoví kritikové píší své kritiky proto, že touží po dalším trvání dnešního hospodářského temna« (str. 405), vždyť jeho knihou »socialisace, složitý problém... jest vyřešena... jakmile moje (autorova) víra se rozšíří na většinu lidí... lidstvo dojde toho cíle, po němž už staletí prahne...« Autor zatracuje někdy až s chiliastickým fanatis-